Rocznik 1933. Nr. 17.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 29-go kwietnia 1933 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, Dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Na mocy art. 44 konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa
z dnia 16. marca 1933 r.

o Funduszu Pracy.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

(Dz. Ust. R. P. Nr. 22, poz. 163).

Art. 1.

1. Tworzy się Fundusz Pracy.

2. Fundusz ten ma na celu dostarczanie pracy lub środków utrzymania osobom, pozbawionym pracy, a nie posiadającym innych środków do życia, przedewszystkiem drogą uruchamiania gospodarczo uzasadnionych robót publicznych lub robót o znaczeniu publicznem.

Art. 2.

1. Znosi się Fundusz Pomocy Bezrobotnym, powołany na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 664).

2. Dotychczasowe prawa, zobowiązania i majątek tego funduszu przechodzą z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na Fundusz Pracy.

Art. 3.

1. Fundusz Pracy jest osobą prawną, siedzibą jego władz jest m. st. Warszawa.

2. Preliminarz budżetowy Funduszu Pracy jest częścią składową preliminarza budżetowego państwowego. Prezes Rady Ministrów składa corocznie sprawozdanie Sejmowi o gospodarce Funduszu Pracy w ubiegłym okresie budżetowym oraz o jego stanie. Sprawozdanie to będzie częścią państwowego zamknięcia rachunkowego.

Art. 4.

Cele swoje Fundusz Pracy spełnia przez:

a) gromadzenie i podział funduszów i świadczeń w naturze,

b) inicjowanie i współdziałanie w projektowaniu robót publicznych lub robót o publicznem znaczeniu, jako też wszelkich innych robót, mających wyraźne znaczenie dla zmniejszenia bezrobocia;

c) finansowanie robót, wymienionych powyżej w punkcie b);

d) prowadzenie akcji, zmierzającej do zwiększenia stanu zatrudnienia;

e) prowadzenie i współdziałanie w prowadzeniu wszelkiego rodzaja akcji, mającej na celu zaopatrzenie osób, wymienionych w art. 1. w samodzielne podstawy egzystencji;

f) prowadzenie w miarę komiecznej potrzeby bezpośrednio lub zą pośrednictwem organizacyj społecznych pomocy doraźnej dla osób, wymienionych w art. 1, a nie objętych inną akcją pomocy.

Art. 5.

1. W zakresie zadań Funduszu Pracy, określonych w art. pkt. b), uwzględniane będą przedewszystkiem roboty następujące: budowa i ulepszanie sieci komunikacyjnej (drogi, kanały, koleje żelazne, lotniska, porty), regulacja rzek i potoków, oraz meljoracje.

2. Plan i kolejność robót zatwierdza Prezes Rady Ministrów.

Rozdział II.

Organizacja.

Art. 6.

Zwierzchni nadzór nad Funduszem Pracy sprawuje Prezes Rady Ministrów.

Art. 7.

Organami Funduszu Pracy są:

a) Prezes,

b) Komitet Naczelny,

c) Dyrekcja,

d) komitety lokalne.

Art. 8.

Na czele Funduszu Pracy stoi Prezes, powołany przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 9.

Organem współpracującym z Prezesem Funduszu Pracy jest Komitet Naczelny, powołany przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 10.

Zarząd Funduszu Pracy sprawuje Dyrekcja, powołana przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Prezesa Funduszu Pracy.

Art. 11.

Prezes Funduszu Pracy powołuje w miarę potrzeby komitety lokalne.

Art. 12.

Do kompetencji organów Funduszu Pracy należy:

a) ustalanie wytycznych działalności Funduszu Pracy;

b) opracowywanie preliminarza budżetowego;

c) układanie planu i kolejności robót finansowanych przy pomocy Funduszu Pracy;

d) nadzór nad wykonaniem tych robót z punktu widzenia celów niniejszej ustawy;

e) spełnianie innych zadań Funduszu Pracy, określonych w art. 4;

f) przygotowywanie sprawozdania o gospodarce Funduszu Pracy oraz o jego stanie.

Art. 13.

Szczegółowy zakres działania Prezesa oraz skład i zakres działania Komitetu Naczelnego, Dyrekcji i komitetów lokalnych ustala statut Funduszu Pracy; statut ten nadaje Funduszowi Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych i ogłasza go w Monitorze Polskim.

Rozdział III.

Środki.

Art. 14.

Środki finansowe Fundusz Pracy czerpie:

a) z opłat, przewidzianych w art. od 15 do 26;

b) z wpływów z zaległości podatkowych, uiszczanych w naturze (art. 27);

c) z wpłat związków komunalnych (art. 28);

d) z dotacyj Skarbu Państwa;

e) z darów, zapisów i ofiar.

Art. 15.

1. Osoby, pobierające uposażenie służbowe, bądź stałe wynagrodzenie za najemną pracę, opłacają na rzecz Funduszu Pracy 1% pobranego całkowitego dochodu, osiągniętego z tych źródeł.

2. Przepis powyższy dotyczy również osób, pobierających emerytury, renty lub zaopatrzenie ze Skarbu Państwa, z przedsiębiorstw lub Monopoli Państwowych, bądź też ze związków komunalnych lub instytucyj prywatnych, jeżeli emerytura, renta, bądź zaopatrzenie wynosi więcej niż 59 zł miesięcznie.

3. Przepis ustępu 1 niniejszego artykułu nie dotyczy:

a) osób, pobierających zaopatrzenie inwalidzkie na podstawie ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkiem (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238);

b) robotników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych oraz;

c) osób, zatrudnionych w przedsiębiorstwach rzemieślniczych (w rozumieniu art. 142 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz U. R. P. Nr. 53, poz. 468), posiadających karty rzemieślnicze i wykupujących świadectwa przemysłowe VIII kategorji przemysłowej.

4. Pracodawcy, zatrudniający pracowników, o których mowa w ust. 1, uiszczają na rzecz Funduszu Pracy opłatę wysokości 1% zarobków, uposażeń i wynagrodzeń, wypłacanych tymże pracownikom. Przepis ten nie dotyczy Skarbu Państwa oraz związków komunalnych, z tem jednak zastrzeżeniem, iż poszczególne przedsiębiorstwa związków komunalnych uiszczają przewidzianą opłatę w wysokości 1% zarobków, wypłacanych pracownikom, o ile obroty tych przedsiębiorstw nie wchodzą w skład zwyczajnych budżetów związków komunalnych. Pracodawcy rolni uiszczają opłatę 1% tylko od zarobków pracowników umysłowych.

5. Organizacje wyznaniowe i społeczne, utrzymujące instytucje opieki społecznej, lub prowadzące akcję pomocy bezrobotnym, zwolnione są w tych dziedzinach swej działalności od obciążeń, wyszczególnionych w ust. 4 niniejszego artykułu.

6. Dla kategorji zarobków, nie przekraczających przeciętnie 150 zł miesięcznie, Minister Opieki Społecznej ma prawo zastąpić opłaty, przewidziane w ust. 1 i 4 niniejszego artykułu, opłatą ryczałtową.

7. Do opłat, przewidzianych w niniejszym artykule, mają analogiczne zastosowanie przepisy art. 58 prawa o wykroczeniach z dnia 11. lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60. poz. 572).

Art. 16.

Posłowie i członkowie Senatu opłacają na rzecz Funduszu Pracy 1% swych diet.

Art. 17.

Opłaty od notarjuszów, pisarzy hipotecznych i komorników oraz od samodzielnych wolnych zajęć zawodowych: lekarzy, dentystów weterynarzy, felczerów, adwokatów, obrońców, sądowych, architektów, inżynierów, techników i od innych samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, wykaz których ustala w drodze rozporządzeń Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu i właściwymi ministrami, wynoszą 1% ich opodatkowanego dochodu z pracy zawodowej.

Art. 18.

Osoby, pobierające dochody w postaci tantjem (art. 18 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 7 listopada 1931 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz, 771), opłacają na rzecz Funduszu Pracy 2% od tego wynagrodzenia (tantjem).

Art. 19.

1. Opłaty od biletów wstępu pobiera się od biletów, sprzedawanych na wszelkiego rodzaju publiczne zabawy, rozrywki, widowiska i zawody sportowe. Opłaty te wynoszą od każdego sprzedanego biletu:

1.	w cenie od	0,26 zł.	do	1,— zł.	0,05 zł
2.	„ „ „	1,01 „	„	2,— „	0,10 „
3.	„ „ „	2,01 „	„	3,— „	0,20 „
4.	„ „ „	3,01 „	„	4,— „	0,30 „
5.	„ „ „	4,01 „	„	5,— „	0,40 „
6.	„ „		powyżej	5,— „	0,50 „

2. Za opłaty te odpowiadają przedsiębiorcy.

3. Opłatom tym nie podlegają bilety wstępu na zabawy, rozrywki i widowiska, urządzane:

a) wyłącznie dla żołnierzy,

b) przez zakłady naukowe, opiekuńcze i wychowawcze dla młodzieży szkolnej,

c) przez organa Funduszu Pracy,

d) przez instytucje i organizacje społeczne, o ile większa część dochodu z tych imprez przeznaczona jest na pomoc dla bezrobotnych.

Art. 20.

1. Od stawek we wzajemnych zakładach (totalizatorze), urządzanych przez towarzystwa wyścigów konnych, pobiera się opłaty w wysokości 1%.

2. W związku z tem w art. 7 ustawy z dnia 22. czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 512) wstawia się po ustępie pierwszym postanowienie o brzmieniu następującem: „Na rzecz Funduszu Pracy pobierana będzie od stawek we wzajemnych zakładach specjalna opłata w wysokości 1%".

Art. 21.

1. Opłaty od cukru wprowadzonego na rynek wewnętrzny i obciążonego podatkiem spożywczym, wynoszą 50 groszy od 1 q.

2. Za opłaty te odpowiada producent.

Art. 22.

1. Opłaty od piwa, wprowadzonego na rynek wewnętrzny i obciążonego podatkiem spożywczym, wynoszą 25 groszy od 1 hl.

2. Za opłaty te odpowiada producent.

Art. 23.

1. Żarówki elektryczne, nowe i regenerowane, wyrobu krajowego oraz sprowadzane z zagranicy, czy z W. M. Gdańska, podlegają opłacie w wysokości 15% od wystawionego za nie rachunku za potrąceniem bonifikat, zwrotów i skonta kasowego.

2. Do uiszczania opłaty obowiązane są następujące osoby:

a) przy produkcji żarówek w kraju — wytwórca,

b) przy sprowadzaniu żarówek z zagranicy — osoba, na której rachunek odbywa się odprawa celna,

c) przy sprowadzaniu żarówek z W. M. Gdańska — osoba, dla której według dowodów przekazowych przesyłka jest przeznaczona.

3. Opłata od żarówek płatna jest:

a) od żarówek, wyrabianych w kraju, — w terminie obowiązku zapłaty najbliższej przypadającej po sprzedaży zaliczki na podatek przemysłowy,

b) od żarówek, sprowadzanych z zagranicy, — przy odprawie celnej,

c) od żarówek, sprowadzanych z W. M. Gdańska, — przy odbiorze w urzędach przekazowych.

Art. 24.

1. Opłaty od spożycia gazu do użytku domowego w lokalach, nie posiadających charakteru przemysłowego, wynoszą 5% od sumy należności, wykazanej na rachunku, bez opłat za używanie gazomierzy i innych dodatkowych należności. Opłaty te obciążają konsumenta.

2. W wypadkach sprzedaży gazu z automatów gazomierzy, opłaty wynoszą również 5% od wykazanej sumy, a obciążają sprzedawcę.

3. Za opłaty te w obu wypadkach odpowiada przedsiębiorca.

Art. 25.

1. W zakładach gastronomicznych i salach bilardowych, podlegających obowiązkowi nabycia świadectw przemysłowych, w myśl rozdziałów VII i VIII część II, lit. A taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23. ustawy z dnia 15. lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 17, poz. 110), opłacie w wysokości 50 gr. od osoby podlegają przebywający w tych lokalach w godzinach od 24 do 6, z wyjątkiem osób zarządzających i zatrudnianych w danem przedsiębiorstwie; postanowienie powyższe nie ma zastosowania do osób, przebywających w restauracjach kolejowych i bufetach kolejowych.

2. . a opłaty te odpowiada przedsiębiorca.

3. Opłaty powyższe na życzenie przedsiębiorcy mogą być zastąpione przez miesięczne opłaty ryczałtowe, ustalane na podstawie przeciętnych wpływów z tych opłat, osiągniętych w miesiącach poprzedzających.

4. Upoważnia się Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu do zmniejszenia wysokości, względnie całkowitego zniesienia tych opłat dla niektórych kategoryj wymienionych wyżej zakładów.

Art. 26.

1. Opłaty od czynszu dzierżawnego, osiągniętego z najmu mieszkań lub budynków w całości lub w części, niezależnie od ich przeznaczenia użytkowego, pobiera się w wysokości 0,5% kwoty, odpowiadającej sumie każdorazowo wpłacanego czynszu.

2. Opłatom powyższym nie podlega komorne z mieszkań 1 i 2-izbowych.

Art. 27.

1. Zaległości w państwowych podatkach: gruntowym, dochodowym, majątkowym, spadkowym i od darowizn mogą być spłacane przez płatników równowartością świadczeń w naturze, o ile te świadczenia nie wypływają z obowiązku, wynikającego z części IV. ustawy z dnia 10. grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz. 32).

2. Świadczenia te mogą polegać:

a) na dostarczaniu materjałów, potrzebnych do wykonania robót, organizowanych przez Fundusz Pracy,

b) na dostarczaniu środków przewozowych,

c) na odrabianiu pewnej liczby dni roboczych lub wykonywaniu pewnej ilości pracy,

d) na dostarczaniu płodów rolnych, artykułów żywności, materjałów opałowych, włókienniczych i innych.

3. Świadczenia te będą przyjmowane według miejscowych cen rynkowych.

Art. 28.

Związki komunalne przekazują do Funduszu Pracy corocznie kwoty, odpowiadające:

dla gmin miejskich miast wydzielonych — 1% ich budżetów zwyczajnych,

dla powiatowych związków komunalnych — 5% ich budżetów zwyczajnych.

Art. 29.

Opłaty, wymienione w art. 21 i 22 niniejszej ustawy, winny uiszczać osoby, obowiązane do zapłaty podatku spożywczego od cukru i piwa w terminach, ustalonych do zapłaty powyższych podatków spożywczych.

Art. 30.

Sposób wymiaru, poboru i kontroli opłat, określonych w niniejszej ustawie, a w szczególności w odniesieniu do świadczeń w naturze, przewidzianych w art. 27, zasady przyjmowania i zaliczania tych świadczeń na poczet zaległości ustala Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 31.

1. Upoważnia się Ministra Skarbu do zwalniania od podatku i opłat państwowych, pobieranych od artykułów spożywczych i opałowych, czy to zaofiarowanych na rzecz Funduszu Pracy, czy też nabywanych na rzecz tego Funduszu, jak również do zwalniania od opłat stemplowych, przypadających od umów, zawieranych przez Fundusz Pracy, bez naruszania uprawnień do przeprowadzania kontroli przez organa władzy skarbowej.

2. Upoważnia się Ministra Opieki Społecznej oraz Ministra Skarbu do zwalniania robót, prowadzonych przez Fundusz Pracy, od niektórych obciążeń podatkowych i świadczeń socjalnych.

Art. 32.

Prawo przymusowego ściągania opłat, wymienionych w niniejszej ustawie, przedawnia się po upływie trzech lat od dnia płatności poszczególnej opłaty. Czynności egzekucyjne przerywają bieg przedawnienia.

Art. 33.

1. Winni wykroczenia przeciw przepisom niniejszej ustawy o uiszczaniu określonych w niej opłat lub wydanych na jej podstawie rozporządzeń wykonawczych karani będą grzywną do 2.000 złotych, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej według innych przepisów.

2. Do orzekania powyższych kar powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 34.

W wypadkach, gdy istniejące ustawy o wykonaniu robót meljoracyjnych przewidują w kosztach tych robót obok udziału Państwa także udział samorządu lub udział zainteresowanej ludności, a Fundusz Pracy pokrywałby w całości lub w części udział Państwa w tych robotach, udział samorządu lub udział zainteresowanej ludności może być spłacony albo w gotówce, albo świadczeniami w naturze.

Rozdział IV.

Postanowienia końcowe.

Art. 35.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej, Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 36.

1. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1933 r.

2. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 664).

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:
(—) A. Prystor

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Bronisław Pieracki

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Zarzycki

Kierownik Ministerstwa Komunikacji:
(—) M. Butkiewicz

Minister Opieki Społecznej:
(—) Hubicki

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) Sew. Ludkiewicz

2.

Odpis częściowy.

Zarządzenie

Naczelnika Okręgu Legalizacji Narzędzi Mierniczych w Katowicach

z dnia 17 marca 1933 roku

w sprawie publicznych zbiórek legalizacyjnych w roku 1933 w powiatach katowickim, pszczyńskim, świętochłowickim i cieszyńskim.

Na mocy art. 10 Statutu Urzędów Miar (Dz. U. R. P. 1919 r. Nr. 74, poz. 429) i w myśl art. 12 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. 1928 r. Nr. 72, poz. 661) zarządzam w roku 1933 publiczne zbiórki legalizacyjne w celu następczej legalizacji narzędzi mierniczych w powiatach katowickim, pszczyńskim, świętochłowickim i cieszyńskim według następującego planu:

III w powiecie świętochłowickim:

1. w Wielkich Piekarach od dnia 9 maja do dnia 16 maja włącznie dla gminy Wielkie Piekary,

2. w Szarleju od dnia 18 maja do dnia 29 maja włącznie dla gminy Szarlej,

3. w Brzozowicach od dnia 31 maja włącznie do dnia 3 czerwca włącznie dla gmin: Brzozowice i Kamień,

4. w Brzezinach Śl. od dnia 7 czerwca do dnia 10 czerwca włącznie dla gminy Brzeziny Śl.,

5. w Wielkiej Dąbrówce od dnia 13 czerwca do dnia 17 czerwca włącznie dla gminy Wielka Dąbrówka,

6. w Łagiewnikach Śl. od dnia 20 czerwca do dnia 24 czerwca włącznie dla gminy Łagiewniki Śl.,

7. w Chropaczowie od dnia 27 czerwca do dnia 4 lipca włącznie dla gminy Chropaczów,

8. w Lipinach od dnia 6 lipca do dnia 22 lipca włącznie dla gminy Lipiny,

9. w Orzegowie od dnia 25 lipca do dnia 29 lipca włącznie dla gmin: Orzegów, i Godula z wyjątkiem Chebzia,

10. w Rudzie Śl. od dnia 1 sierpnia do dnia 14 sierpnia włącznie dla gminy Ruda Śl.,

11. w Nowym Bytomiu od dnia 17 sierpnia do dnia 24 sierpnia włącznie dla gminy Nowy Bytom i Chebzia z gminy Godula,

12. w Świętochłowicach od dnia 26 sierpnia do dnia 12 września włącznie dla gminy Świętochłowice,

13. w Wielkich Hajdukach od dnia 14 września do dnia 3 października włącznie dla gmin: Wielkie Hajduki i Nowe Hajduki.

W myśl art. 20 dekretu o miarach zarządy gminne winny:

1. ogłosić o czasie i miejscu, w których ma się odbyć zbiórka legalizacyjna danej gminy,

2. dostarczyć dla czynności urzędowych bezpłatnie odpowiednie pomieszczenia,

3. pobierać na żądanie właściwej władzy legalizacji narzędzi mierniczych wszelkie opłaty należne urzędowi miar od uczestników zbiórki legalizacyjnej z tytułu zbiórki, i przekazywać tej władzy pobrane kwoty za potrąceniem 3% od nich tytułem wynagrodzenia za czynności inkasowania,

4. okazywać wszelką pomoc i współdziałanie urzędnikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terytorjum gminy.

Winni stosowania lub przechowywania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nielegalnych i nierzetelnych będą karani w myśl art. 23 dekretu o miarach grzywną do 1000 zł i aresztem do 6 tygodni lub jedną z tych kar.

OUM-5 Nr. 33. II. 254. 1

Naczelnik Okręgu Legalizacji Narzędzi Mierniczych:

L. S. (—) St. Markiewicz.

Za zgodność odpisu

Katowice, dnia 19 kwietnia 1933 r.

Katowicki Okręgowy Urząd Miar

z p.

(—) podpis nieczytelny.

3.

Zatwierdzenie

Na podstawie §§ 75 i 84 ustawy o ustroju dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. ust. str. 233) oraz na mocy aktu wyborczego z dnia 28. marca 1933 r. zatwierdziłem p. Edwarda Rybarza w charakterze płatnego naczelnika gminy Łagiewniki Śl.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński

4.

Zarządzenie policyjne

Naczelnika Urzędu Okręgowego w Wielkich Hajdukach dot.: zwalczania raka ziemniaczanego na terenie gminy Wielkie Hajduki.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 25. XI. 1930 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego — Dz. U. Śl. Nr. 21, poz. 31, zarządzam na zlecenie Śląskiej Stacji Ochrony Roślin w Cieszynie co następuje:

We wszystkich ogródkach działkowych na terenie Dyrekcji Polskich Kopalń Skarbowych w Wielkich Hajdukach przy ul. Król. Huckiej (szosę Wielkie Hajduki,-Król Huta) zabrania się uprawy ziemniaków wogóle. Wolno natomiast uprawiać inne rośliny.

W razie niestosowania się do powyższego zarządzenia winni będą pociągani do odpowiedzialności karnej w myśl art. 7. ustawy z dnia

10. XII. 1924 r. o ochronie roślin — Dz. U. Śl. Nr. 27, poz. 99. Ponadto zarządzi, się ze strony tut. urzędu wykopanie bezprawnie wysadzonych ziemniaków i zniszczenie ich na koszt użytkowca parceli.

Wielkie Hajduki, dnia 11. kwietnia 1933 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego

(—) Grzesik

5.

I. Dodatek

do statutu miejscowego z dnia 16 lutego 1925 r. dotyczącego stosunków prawnych — ustanowienia — mianowania i emerytury urzędników gminy Nowe Hajduki oraz zaopatrzenia ich wdów i sierot.

Art. 1.

Statut miejscowy z dnia 16 lutego 1925 r. dotyczący stosunków prawnych — ustanowienia — mianowania — i emerytury urzędników gminy Nowe Hajduki oraz zaopatrzenia ich wdów i sierot rozszerza się całą treścią statutu na urzędników Urzędu Okręgowego Nowe Hajduki.

Art. 2.

Do Art. 1. statutu z dnia 16 lutego 1925 r. włącza się nowy etat urzędnika Urzędu Okręgowego pod lit. d[a] „starszego sekretarza jako kierowników biur Urzędu Oręgowego".

Art. 3.

Dodatek niniejszy oparto i wygotowano na podstawie Uchwały Rady gminnej z dnia dzisiejszego obowiązuje z dniem 14 marca 1933 r.

Nowe Hajduki, dnia 20 marca 1933 r.

Zarząd gminny

(—) Nowak (—) Szczęsny (—) Gallus Karol.

Rada Gminna

(—) Stasiak (—) Chrząszcz (—) Stellmach

Odpis.

Uchwała.

I dodatek do statutu miejscowego gminy Nowe Hajduki w sprawie stosunków prawnych — ustanowienia — mianowania i emerytowania — urzędników gminnych oraz zaopatrzenia wdów i sierot, rozciągający i zmieniający statut odnośnie do urzędników urzędu okręgowego, zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233) łącznie § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30 sierpnia 1899 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 sierpnia 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 20 poz. 35)

Świętochłowice, dnia 12 kwietnia 1933 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, Brzoska, Tkocz, Przybylski, Szymonek, Sieja.

Za Zgodność

Świętochłowice, dnia 15. kwietnia 1933 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(L. S.) (—) Macha

referent.

Ogłoszono

Nowe Hajduki, dnia 19 kwietnia 1933 r.

Naczelnik Gminy

(—) Nowak.

6.

I. Dodatek

do statutu miejscowego gminy Nowe Hajduki w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów gminnych.

Art. 1.

Na podstawie Uchwały Rady gminnej z dnia dzisiejszego rozszerza się statut miejscowy z dnia 7. maja 1924 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonarjuszów gminnych w całej rozciągłości również na Urzędników Urzędu Okręgowego Nowe Hajduki, z ważnością od dnia ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Art. 2.

Załączony do statutu miejscowego „plan ugrupowania funkcjonarjuszów gminnych" otrzymuje

dodatkowy wpis pod grupą komunalną V w rubryce „stanowisko służbowe" jako nr. 3 — starszy sekretarz (kierownik biur Urzędu Okręgowgo) —, znów w rubryce: — „Ma pobierać pobory według ustawy z dnia 9. X. 1923 r. w grupie państwowej" — IX —, zaś rubryka „Uwagi" zostanie bez zmian.

Nowe Hajduki, dnia 20. marca 1933 r.

Zarząd gminny

(—) Nowak, Szczęsny, Gallus Karol.

Rada gminna

(—) Stasiak, Chrząszcz, Stellmach.

O d p i s

Uchwała

I. dodatek do statutu gminy Nowe Hajduki w sprawie uposażenia funkcjonarjuszów gminnych, rozciągający i zmieniający statut względnie plan ugrupowań odnośnie do urzędników urzędu okręgowego zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233).

Świętochłowice, dnia 12 kwietnia 1933 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, Brzoska, Tkocz, Przybylski, Szymonek, Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 15. IV. 1933 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
z p.

(L. S.)

(—) Macha
referent

O g ł o s z o n o!

Nowe Hajduki, dnia 19. kwietnia 1933 r.

Naczelnik gminy

(—) Nowak

7.

I. Dodatek

do statutu miejscowego gminy Nowe Hajduki
z dnia 30. kwietnia 1928 r.
dotyczący dodatków do zaopatrzenia emerytalnego urzędników gminnych oraz ich wdów i sierót.

Art. 1.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia dzisiejszego rozszerza się statut miejscowy gminy Nowe Hajduki z dnia 30. kwietnia 1928 r. dotyczący dodatków do zaopatrzenia emerytalnego urzędników gminnych oraz ich wdów i sierót w całej treści również na urzędników Urzędu Okręgowego Nowe Hajduki, z ważnością od dnia ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Nowe Hajduki, dnia 20. marca 1933 r.

Zarząd gminny

(—) Nowak (—) Szczęsny (—) Gallus Karol

Rada gminna

(—) Stasiak (—) Chrząszcz (—) Stellmach

O d p i s

Uchwała

I. Dodatek gminy Nowe Hajduki do statutu w sprawie dodatków do zaopatrzenia emerytalnego urzędników gminnych oraz ich wdów i sierót, rozciągający moc statutu na urzędników urzędu okręgowego, zatwierdza się na podstawie§ 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (zb. ust. str. 233) łącznie z § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30 sierpnia 1899 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego zdnia 5 sierpnia 1926 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 20 poz. 35) oraz § 4 rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 26 I. 1928 r. (Dz. Ust. Śl. nr. 8. poz. 17).

Świętochłowice, dnia 14. kwietnia 1933 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński

(—) Sobel, Brzoska, Tkocz, Przybylski, Szymonek, Sieja

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 15. IV. 1933 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

z p.

(L. S.) (—) Macha

Ogłoszono!

Nowe Hajduki, dnia 19. kwietnia 1933 r.

Naczelnik gminy
(—) Nowak

8.

I. Dodatek

do statutu miejscowego
z dnia 24. czerwca 1932 r.

w przedmiocie ekwiwalentowego dodatku komunalnego wypłacanego urzędnikom gminy Nowe Hajduki w miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi przyznanych przez państwo funkcjonarjuszom państwowym na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9. 10. 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 116 poz. 924)

Art. 1.

Na mocy uchwały Rady gminnej z dnia dzisiejszego rozszerza się statut miejscowy gminy Nowe Hajduki z dnia 24. czerwca 1932 r. w przedmiocie ekwiwalentowego dodatku komunalnego wypłaconego urzędnikom gminy Nowe Hajduki, w miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi przyznanych przez Państwo funkcjonarjuszom państwowym na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9. 10. 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 116 poz. 924) w całej swej treści również na urzędników Urzędu Okręgowego Nowe Hajduki, z ważnością od dnia ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Nowe Hajduki, dnia 20. marca 1933 r.

Zarząd gminny

(—) Nowak (—) Szczęsny (—) Gallus Karol

Rada gminna

(—) Stasiak (—) Chrząszcz (—) Stellmach

Odpis

Uchwała.

I. dodatek do statutu gminy Nowe Hajduki w sprawie ekwiwalentowego dodatku komunalnego, wypłaconego urzędnikom gminy Nowe Hajduki w miejsce pomocy lekarskiej i ulgi w przejazdach państwowemi środkami komunikacyjnemi, przyznanej przez Państwo funkcjonarjuszom państwowym na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9. X. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924), rozciągający moc obowiązującą na urzędników urzędu okręgowego, zatwierdza się na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (Zb. u. str. 233) łącznie z § 17 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30 sierpnia 1889 w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 sierpnia 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 20 poz. 35).

Świętochłowice, dnia 12. kwietnia 1933 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński
(—) Sobel, Przybylski, Brzoska, Tkocz, Szymonek
Sieja

Za zgodność

Świętochłowice, dnia 15. IV. 1933 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

z p.

(L. S.) (—) Macha

Ogłoszono

Nowe Hajduki, dnia 19. kwietnia 1933 r.

Naczelnik gminy

(—) Nowak

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 11-10